

Als gevolg van het toevoegen van o.a. deze vliegias aan cement is het in Nederland onmogelijk geworden om cement te kopen waarin minder dan 10 ppm oplosbare chroom VI verbindingen zitten. Dit ondanks het feit dat lidstaat Nederland op grond van de directive 2003/53/EC van 18 juni 2003 van het Europees Parlement al vanaf 17 januari 2005 wettelijk verplicht is die maatregelen te hebben getroffen in haar Nationale wetgeving, waarmee is zeker gesteld dat cement niet meer dan 2 ppm aan oplosbare chroom VI verbindingen bevat.

Oplosbare chroom VI verbindingen die in hoge concentraties in biomassa aanwezig zijn, zijn genotoxisch carcinogeen; hetgeen wil zeggen dat de Arbeidsomstandighedenwet daarover voorschrijft dat elke blootstelling daaraan hoe gering ook aan de bron moet worden voorkomen. Het toevoegen van vliegias, waarin deze oplosbare chroom VI verbindingen in hoge mate aanwezig zijn, aan cement, asfalt, beton e.d. heeft dan ook tot gevolg dat de werknemers bij (wegen)bouwbedrijven die met dergelijke cement, asfalt en beton moeten werken daarmee in ernstige mate de Arbeidsomstandighedenwet overtreden.

Oplosbare chroom VI-verbindingen staan op de lijst van beroepsziekten bij het ministerie van SZW boven op de lijst van stoffen die bij werknemers beroepskankers kunnen veroorzaken. Oplosbare chroom VI verbindingen kunnen het lichaam via een 3-tal routes binnendringen, te weten: de ademhaling, de maag en via de huid. Bouwvakkers krijgen deze stof via al deze drie routes binnen en hebben een zeer grote kans op het krijgen van een beroepsziekte (beroepskanker) waarbij de werkgever later voor de hoge kosten zal moeten opdraaien. Voor arseen, cadmium, kwik, beryllium, lood, tin en tellurium in cement, beton, asfalt kan een soortgelijk verhaal worden verteld.

Hiermee hebben wij overduidelijk aangetoond dat deze stoffen nooit en te nimmer via tijdelijke nieuwe bouwmaterialen en toepassingen op een ongecontroleerde wijze (als gevolg van uitloging en na sloop) mogen worden verspreidt in ons milieu. Dit des te meer bij verbouwingen, renovatie en slopen van die gebouwen de werknemers van betreffende bouw- en sloopbedrijven zullen worden blootgesteld aan grote hoeveelheden kankerverwekkende stoffen die vrijkomen uit betreffende bouwmaterialen en als zodanig moeten werken in strijd met de Arbeidsomstandighedenwet. Het vrijkomende puin, asfalt en stenen zal door de eigenaar tegen hoge kosten moeten worden verwijderd en verwerkt als gevaarlijk afval.

Vanuit Nederland gaan ook grote hoeveelheden vrachtwagenladingen, treinwagonladingen en scheepsladingen naar Duitsland, Zweden, Italië, België en andere Europese landen, om daar betreffend verdund gevaarlijk afval als biomassa te laten bijstoken in hun kolengestookte

elektriciteitscentrales voor de opwekking van groene stroom waarvoor vanaf 1 juli 2003 veelal in Europees verband miljarden Euro's - deels aan subsidie en deels aan fiscale maatregelen-, is verstrekt (**zie productie VII**).

Met bovengenoemd feitenmateriaal staat vast dat de Europese Commissie direct of indirect, vanwege haar open grenzen, al dan niet via andere EU-landen aan lidstaat Nederland miljarden euro's subsidie verstrekt om daarmee nagenoeg alle Europese richtlijnen en verordeningen over geheel Europa te overtreden, omwille van miljardenwinsten voor enkele multinationale bedrijven en haar aandeelhouders, die daarmee (op termijn) miljoenen Europeanen ernstig ziek zullen maken totdat de kankerdood erop volgt (**zie producties 8 en 9 achter productie II**).

De personen in Nederland die dergelijk, met gemeenschapsrecht strijdig handelen voorschrijven zijn de leden uit het Bestuurlijk Landelijk Overleg Milieuhandhaving (BLOM) (**zie productie VIII**)

Het BLOM heeft tot taak:

- voorstellen te ontwikkelen voor doelmatige handhaving van boven provinciaal belang in Nederland
- de samenhang te bevorderen in de ontwikkeling, uitvoering en evaluatie van onderdelen van het handhavingsbeleid, zoals ketenhandhaving
- voorstellen te doen voor verbetering van handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid van regelgeving
- afspraken te maken over gezamenlijke prioriteiten en de daarvoor benodigde capaciteit
- coördineren van handhavingsinspanningen van de handhavende instanties
- het coördineren van rapportages met betrekking tot de handhaving van milieuregelgeving aan de Europese Unie

Het BLOM kan daartoe de met de handhaving van milieuregelgeving belaste overheidsorganen gevraagd of ongevraagd adviseren over:

- de afstemming van hun handhavingsbeleid, waaronder het stellen van prioriteiten voor de handhaving van de milieuregelgeving
- hun operationele samenwerking bij de handhaving, waaronder de inzet van capaciteit voor de handhaving van de milieuregelgeving
- handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudebestendigheid van milieuregelgeving
- andere onderwerpen met betrekking tot de handhaving van de milieuregelgeving

De leden van het BLOM zijn:

- Mevr. S.M. Dekker, minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
- Dhr. drs. P.L.B.A. van Geel, staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
- Dhr. mr. J.P.H. Donner, minister van Justitie
- Dhr. dr. C.P. Veerman, minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid
- Mevr. Drs. M.H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus, staatssecretaris van verkeer en waterstaat
- Dhr. mr. G.J.R. Wolters, namens de VROM-Inspectie
- Dhr. drs. P.H. Schoute, namens de Unie van Waterschappen
- Dhr. B. Koelewijn, burgemeester Rijssen-Holten, namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten
- Dhr. C.H.J. Lamers, burgemeester van Houten, namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten
- Dhr. mr. H.A.E. Uniken Venema, namens het Openbaar Ministerie, College van Procureurs-generaal
- Dhr. A. Moens, gedeputeerde provincie Noord-Holland, namens het Interprovinciaal overleg
- Mevr. Drs. J.M.P. Moons, gedeputeerde provincie Noord Brabant, namens het Interprovinciaal Overleg

Het zijn bovengenoemde leden van het Bestuurlijk Landelijk Overleg Milieuhandhaving (BLOM) die op 4 juli 2005 de "Interventiestrategie Bouw- en sloopafval (BSA)" hebben vastgesteld en onder hoofdstuk 2.3.12 (AVI's: definitieve verwijdering) voor het verwijderen van hout uit bouw- en sloopafval letterlijk daarin de volgende handhavingverplichtingen hebben opgenomen (**zie productie IX**):

Interventiestrategie Bouw- en sloopafval (BSA)

2.3.12 AVI's: definitieve verwijdering

Een deel van het BSA wordt afgevoerd naar een eindverwerker in Nederland. Het niet-brandbare deel wordt gestort op een stortplaats; het brandbare deel wordt afgevoerd naar de afvalverbrandingsinstallaties (AVI's). Ongeveer 10% van het aangeboden BSA is brandbaar. Een groot deel van de brandbare fractie van BSA bestaat voornamelijk uit hout. Hout bestaat uit A-hout (onbehandeld), B-hout (geverfd, verlijmd hout) of CC-hout (chemisch verduurzaamd hout of CCA-hout (gewolmaniseerd hout). A-hout en B-hout kunnen hergebruikt worden. Met name A-hout kan ingezet worden bij de spaanplaatindustrie waardoor geen nieuw hout ingezet hoeft te worden. A- en B-hout worden ook vaak afgevoerd ter verbranding, voor het merendeel zijn dit AVI's of E-centrales in binnen- of buitenland. Verbranding in een energiecentrale valt onder het begrip nuttige toepassing, verbranding in een AVI valt hier niet onder. De minimumstandaard voor onbehandeld (A-hout), geverfd, gelakt en verlijmd hout (B-hout) is nuttige toepassing.

Voor CC-hout en gewolmaniseerd CCA-hout is de minimumstandaard storten. Verwerking in de vorm van producthergebruik, materiaalhergebruik en andere vormen van nuttige toepassing of verwijderen door verbranden waarbij diffuse verspreiding van de in het hout aanwezige metalen optreedt, is niet toegestaan. Verbranding van CC- en CCA-hout in een AVI of E-centrale is ongewenst in verband met de daardoor optredende diffuse verspreiding van metalen in de asresten. Indirecte verbranding in een E-centrale in de vorm van een voorgeschakelde vergasser is wel toegestaan, onder voorwaarde dat de daarbij vrijkomende reststoffen worden gestort. Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland. Een risico in deze schakel is de vermenging van CC- en CCA-hout met andere soorten te verbranden hout.

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat bovengenoemde leden van het Bestuurlijk Landelijk Overleg Milieuhandhaving (BLOM) die daarmee de ministeries van VROM, V&W, LNV en Justitie, het gehele Openbaar Ministerie, alle Nederlandse VROM- inspecties, alle Nederlandse provinciale overheden, alle Nederlandse gemeentelijke overheden en alle Nederlandse waterschappen vertegenwoordigen, gezamenlijk hebben beslist dat vanaf 4 juli 2005 in Nederland de alle in deze klacht genoemde Richtlijnen, Verordeningen en Verdragen, waaronder de Eural en het EG-Verdrag moeten worden overtreden.

Dat staatssecretaris drs. P.L.B.A. van Geel, met bovengenoemde handhavingverplichting al ruim twee jaar lang de Europese Eural opzettelijk overtreedt en daarmee opzettelijk handelt in strijd met de uitspraak no's F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 van 19 augustus 1998 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State maakt onze brief van 14 maart 2004 hierover aan hem kristalhelder (**zie productie 5 achter productie II**). Tot op heden, ruim 2 jaar later, hebben wij van staatssecretaris P. van Geel van VROM op bovengenoemde brief d.d. 14 maart 2004 nog steeds geen antwoord mogen ontvangen. De oorzaak daarvan moet ons inziens gezocht worden in het feit dat onder verantwoordelijkheid van dezelfde staatssecretaris P. van Geel het LAP is vastgesteld.

Het moge u duidelijk zijn dat Lidstaat Nederland de klassenindeling van A-hout, B-hout en C-hout opzettelijk in strijd met de EURAL en de bindende uitspraak F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 van 19 augustus 1998 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State tot stand heeft doen komen en dat als gevolg daarvan jaarlijks miljoenen tonnen gevaarlijk afval als niet gevaarlijk afval wordt verwijderd, verwerkt, verdund door het te laten bijstoken in de Nederlandse, maar ook in de buitenlandse, kolengestookte elektriciteitscentrales voor de opwekking van groene stroom zonder dat die centrales beschikken over een vereiste milieuvergunning voor het bijstoken van gevaarlijk afval. Daarvoor ontvangt lidstaat Nederland van de Europese Commissie miljarden euro's aan overheidssubsidie (**zie productie VII**).

Lidstaat Nederland maakt zich daarmee dan ook zeer nadrukkelijk schuldig aan subsidiefraude van miljarden euro's, vanwege handelen in strijd met de Richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001.

In de Richtlijn 2001/77/EG hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie onder (8) het volgende overwogen:

“Wanneer lidstaten afval als energiebron gebruiken, moeten zij de communautaire wetgeving inzake afvalbeheer in acht nemen. De toepassing van deze richtlijn laat de definitie van de bijlagen II A en II B van de Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen onverlet. Steun voor hernieuwbare energiebronnen dient in overeenstemming te zijn met andere communautaire doelstellingen, in het bijzonder met de hiërarchie van de afvalbehandeling. Daarom mag verbranding van niet-gescheiden stedelijk afval in toekomstige steunregelingen voor hernieuwbare energiebronnen niet worden bevorderd indien de hiërarchie door die bevordering zou worden ontreedd.”

Met de hierboven beschreven bijstook van vershredderd/vermalen sloophout, met daarin veel gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout), in kolengestookte elektriciteitscentrales van Nuon en Essent (waarvan de aandelen voor 100% in handen zijn van de Nederlandse provinciale en lokale overheden) heeft lidstaat Nederland zeer nadrukkelijk gehandeld in strijd met hetgeen hierboven is overwogen.

In de Richtlijn 2001/77/EG hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie onder artikel 2 lid b als definitie voor biomassa letterlijk het volgende geschreven:

b) “biomassa”: de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen van de landbouw (met inbegrip van plantaardige en dielijke stoffen, de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, alsmede de biologische afbreekbare fractie van industrieel en huishoudelijk afval.

De hierboven beschreven bijstook van vershredderd/vermalen sloophout, met daarin veel gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout), voldoet in de verste verte niet aan deze definitie van biomassa.

In de Richtlijn 2001/77/EG hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie staat onder artikel 5 lid 1, 2, 3, 4,5 en 6 als garantie van de oorsprong van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen letterlijk het volgende geschreven:

- 1. Uiterlijk op 27 oktober 2003 dragen de lidstaten er zorg voor dat de oorsprong van de elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in de zin van deze richtlijn als zodanig kan worden gegarandeerd volgens objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria die door iedere lidstaat worden vastgesteld. Zij zien erop toe dat daartoe op aanvraag een garantie van oorsprong wordt afgegeven.**

2. De lidstaten kunnen één of meer bevoegde instanties aanwijzen, die onafhankelijk zijn van de productie- en distributiebedrijven, voor het toezicht op de afgifte van garanties van oorsprong.
3. De garanties van oorsprong: (-) vermelden uit welke energiebronnen de elektriciteit is geproduceerd, met de datum en plaats van productie, en geven in het geval van waterkrachtcentrales het vermogen aan; (-) dienen de producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in staat te stellen aan te tonen dat de elektriciteit die zij verkopen elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in de zin van deze richtlijn is.
4. De overeenstemming lid 2 afgegeven garanties van oorsprong zouden door de lidstaten uitsluiten als bewijs voor de in lid 3 genoemde punten wederzijds dienen te worden erkend. Weigering van erkenning van garanties van oorsprong, in het bijzonder om redenen in verband met fraudepreventie, moet berusten op objectieve, Transparante en niet discriminerende criteria. Wanneer erkenning van een garantie van oorsprong wordt geweigerd, kan de Commissie de weigerende partij verplichten de garantie van oorsprong te erkennen, in het bijzonder in verband met objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria waarop de erkenning gebaseerd is.
5. De lidstaten of bevoegde instanties voeren passende regelingen in om te bereiken dat de garantie van oorsprong nauwkeurig en betrouwbaar is en geven in het in artikel 3, lid 3, bedoelde verslag aan welke maatregelen zij hebben getroffen om de betrouwbaarheid van het garantiestelsel te garanderen.
6. Na raadpleging van de lidstaten behandelt de Commissie in het in artikel 8 bedoelde verslag de vorm en methoden die de lidstaten in acht zouden kunnen nemen om de oorsprong van elektriciteit van hernieuwbare energiebronnen te garanderen. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad zo nodig voor daartoe gemeenschappelijke regels vast te stellen.

Met de hierboven beschreven bijstook van vershredderd/vermalen sloophout, met daarin veel gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout), kan lidstaat Nederland nooit de oorsprong garanderen.

Ook kan lidstaat Nederland met de hierboven beschreven bijstook van vershredderd/vermalen sloophout, met daarin veel gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout), van onbekende herkomst nooit betrouwbare objectieve criteria hanteren.

Omdat de aandelen van Nuon voor 100% in handen zijn van de provinciale en gemeentelijke overheden (de aandeelhouders van Nuon zijn de provincies Gelderland, Friesland, Noord-Holland en de gemeente Amsterdam. Zij houden gezamenlijk ruim driekwart van de in totaal ruim 128 miljoen aandelen. Het overige deel wordt gehouden door circa 65 kleinere, gemeentelijke aandeelhouders en de provincie Flevoland)

en omdat ook de aandelen van Essent voor 100% in handen zijn van de provinciale en gemeentelijke overheden (de provincies zijn samen voor 74% aandeelhouder van Essent: Groningen (6%), Drenthe (2,3%), Overijssel(18%), Flevoland (0,02%), Noord-Brabant (30,8%), Limburg (16,1%). Bijna alle gemeenten in de genoemde provincies en een aantal gemeenten in Friesland zijn samen voor 26% aandeelhouder)

en omdat nagenoeg alle betrokken gemeentebesturen aandeelhouders zijn en met het verlenen van sloopvergunningen hun eigen bouwverordeningen en daarmee de EURAL overtreden

en omdat betrokken provinciale besturen groot aandeelhouders zijn en aan henzelf daarvoor milieuvergunning moeten verlenen en door henzelf daartegen handhavend zal moeten worden opgetreden als deze door hen opgelegde voorschriften worden overtreden

maakt duidelijk dat van een onafhankelijke objectieve controle daarop absoluut geen sprake kan zijn.

In de Richtlijn 2001/77/EG hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie onder artikel 6 lid 1, derde streepje, inzake gevoerde administratieve procedures letterlijk het volgende geschreven:

1. De lidstaten of de door hen aangewezen bevoegde instanties beoordelen het bestaande wet- en regelgevingskader voor vergunningsprocedures of de overige procedures van artikel 4 van Richtlijn 96/92/EG die van toepassing zijn op installaties voor de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen teneinde: (—) ervoor te zorgen dat de regels objectief, transparant en niet-discriminerend zijn, en terdege rekening houden met het eigen karakter van de verschillende technieken voor hergebruik van hernieuwbare bronnen.

Met de hierboven beschreven bijstook van vershredderd/vermalen sloophout, met daarin veel gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout), heeft lidstaat Nederland zeer nadrukkelijk gehandeld in strijd met dit artikel 6 lid 1, derde streepje, uit de Richtlijn 2001/77/EG

In de Richtlijn 2001/77/EG hebben het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie onder (12) het volgende overwogen:

“De noodzaak van overheidssteun voor hernieuwbare energiebronnen is erkend in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu(1), die onder meer rekening dient te houden met de noodzaak de externe kosten van de elektriciteitsproductie door te berekenen. De bepalingen van het EG-Verdrag, in het bijzonder de artikelen 87 en 88, blijven echter op dergelijke staatssteun van toepassing.”

Met de hierboven beschreven bijstook van vershredderd/vermalen sloophout, met daarin veel gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout), heeft lidstaat Nederland zeer nadrukkelijk oneigenlijk gebruik en misbruik gemaakt van steun zoals bedoeld in artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag. Daarin staat namelijk letterlijk het volgende geschreven:

“(Art 88, lid 2, EG-Verdrag): Indien de Commissie, na de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken, vaststelt dat een steunmaatregel door een staat of met staatsmiddelen bekostigd, volgens artikel 87 niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt of dat van deze

steunmaatregel misbruik wordt gemaakt, bepaalt zij dat de betrokken staat die steunmaatregel moet opheffen of moet wijzigen binnen door haar vast te stellen termijn."

Het overtreden van alle hierboven genoemde Europese richtlijnen, waaronder de Eural, is zeer nadrukkelijk niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt. De aan lidstaat verleende steunmaatregelen zijn derhalve onverenigbaar met het EG-Verdrag.

Ingevolge de beschikking van de Commissie van 21 juni 2000, betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde staatssteun ten gunste van CDA Compact Disc Albrechts GmbH, Thüringen (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 1728) (2000/796/EG) heeft de Europese Commissie in een minder ernstig vergelijkbaar oneigenlijk gebruik van steunmaatregelen onder de artikelen 1, 2 en 3 letterlijk de volgende beschikking gegeven (zie productie X):

Artikel 2

1. Duitsland neemt de nodige maatregelen om de in artikel 1 bedoelde en onwettig toegekende steun van de respectieve begunstigden terug te vorderen.
2. De terugvordering geschiedt in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures. De terug te vorderen bedragen omvatten rente vanaf de datum waarop de steun de begunstigde(n) ter beschikking is gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de referentierentevoet welke wordt gehanteerd voor de berekening van het nettosubsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.
3. In dit artikel wordt met "begunstigden" bedoeld CDA Datenträger Albrechts GmbH en LCA Logistik Center Albrechts GmbH, evenals alle andere ondernemingen, waarvan activa en/of infrastructuur van R.E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH&Co. Beteiligungs KG of Pilz Albrechts GmbH zijn of worden overgedragen om de gevolgen van deze beschikking te omzeilen

Artikel 3

Duitsland deelt de Commissie binnen één maand van vanaf de kennisgeving van de beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om aan de beschikking uitvoering te geven.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.
Gedaan te Brussel, 21 juni 2000.

Namens appellanten verzoeken wij u tot het nemen van een beschikking overeenkomstig bovengenoemde beschikking van uw Commissie, waarbij Nuon, Essent en andere betrokken ondernemingen de door lidstaat Nederland verstrekte geldelijke steunmaatregelen moeten terugbetalen aan de Nederlandse Staat c.q. Europese Gemeenschap omdat die onverenigbaar zijn met het EG-Verdrag.

Conclusie

Uit de hierboven aangeleverde en onderbouwde informatie kan worden opgemaakt dat, vanwege de massaalheid en grensoverschrijdend karakter, het voor alle Europese lidstaten van groot belang is dat door de Commissie van de Europese Gemeenschappen de hierboven beschreven klacht zo spoedig mogelijk ter afhandeling wordt neergelegd bij het Europese Hof van Justitie in Luxemburg en er door uw Commissie zo spoedig mogelijk een beschikking wordt genomen op ons verzoekschrift waarbij Nuon, Essent en andere betrokken ondernemingen de door lidstaat Nederland verstrekte geldelijke steunmaatregelen moeten terugbetalen aan de Nederlandse Staat c.q. Europese Gemeenschap omdat die onverenigbaar zijn met het EG-Verdrag.

De machtiging van de Stichting Sociale Databank Nederland vindt u bijgevoegd (zie bijlage N achter productie I).

De machtigingen van de overige appellanten vindt u bijgevoegd (zie bijlage 2 achter productie II).

In geval u aanvullende stukken nodig acht of mondelinge toelichting wenst dan zijn appellanten en ondergetekende namens appellanten gaarne bereid om die aan u te verstrekken of toe te lichten.

In afwachting van uw beslissing op bovengenoemde klacht en verzoek tot het nemen van een beschikking verblijven wij,

Hoogachtend
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
voor deze

Ing. A.M.L. van Rooij
directeur

Bijlage:

Productie I. (46 pagina's)
Productie II. (113 pagina's)
Productie III. (5 pagina's)
Productie IV. (36 pagina's)
Productie V. (3 pagina's)

Productie VI. (3 pagina's)
Productie VII. (4 pagina's)
Productie VIII. (2 pagina's)
Productie IX. (3 pagina's)
Productie X. (17 pagina's)